

سلام بر یاس خوشبوی علی

دین- آمد... و واژگان نور میان کلام جهانیان جان گرفت و آسمان عشق در میان دوستان ایمان، باران آمد....

سلام بر یاس خوشبوی علی

دین- آمد... و واژگان نور میان کلام جهانیان جان گرفت و آسمان عشق در میان دوستان ایمان، باران آمد....

و هرم حضور آفتاب‌باش سلام و صلوات را مهمان چشمان عاشقان کرد و حضور و رایحه سبز ایمان را تکرار ، سالروز ولادت ام ابیها مادر امامت، همسر ولایت و دخت نبوت را بر تمامی دوستداران حضرتش مبارک باد

شکوفایی غنچه نبوی

در آسمان مکه و در منزل نزول وحی، شوری برپا بود. فرشتگان و حوریان بهشتی هلهله کنان و تریک گویان به زمین می‌آمدند و گرداگرد خدیجه حلقه می‌زدند و آیه « فنیارک الله احسن الخالقین» را زمزمه می‌کردند. آن شب درهای عرش گشوده شده بود و لیلۀ القدر خدا و تنزل الملائکه تفسیر شده و از دامان پاک خدیجه، ناز دانه نبوی و گل سپید احمدی درخشید.

جشن حضور:

او که آمد، متولد شد و دل‌های آسمانیان و زمینیان، سر سبزتر از همیشه گشت. دردانه بوستان عصمت و طهارت در بیست جمادی الثانی، زمین و آسمان مکه را نورافشانی کرد. شاه بیت غزل آفرینش، غایت خلقت و میوه باغ رسالت خانه محمد (ص) را با قدوم خود مزین نمود. پدر بر دستان کوچکش بوسه زد؛ چرا که او بضعه النبوی، همراه و هم‌راز پدر و ام ابیها بود.

تهنیت باد:

سال روز میلاد اسوه زهد و تقوا، نازدانه آل کساء، اقیانوس علم و حلم، چشمه سار نجابت، صابره عصمت، عصاره بعثت، هم کفو ولایت، پیوند دهنده حلقه نبوت و ولایت، بارور کننده درخت امامت، کوثر الهی، قصیده پاک‌ها، مثنوی عرفان، غزل خوبی‌ها، مدافع ولایت، ام ابیها، صدیقه کبری، فاطمه زهرا (س) بر همه شیفتگان و ره پویان طریقتش تبریک و تهنیت باد.

القاب مبارک:

گوهر دردانه نبوی و قره العین رسول را با القاب بسیاری می‌شناسند که هر کدام از آنها، به دلیل ویژگی‌های خاص آن بزرگوار به ایشان نسبت داده شده است. در روایات اسلامی و کتاب‌های تاریخی، بیش از 104 لقب برای آن حضرت آورده‌اند؛ از جمله این القاب می‌توان از زهرا، کوثر، مرضیه، مبارکه، محدثه، انسیه حورا، منصوره و عالمه نام برد.

نور آسمانی:

یکی از القاب مبارک و مشهور حضرت فاطمه (س) زهرا، به معنای نور و درخشندگی است. از امام صادق (ع) پرسیدند که چرا فاطمه را زهرا نامیده‌اند؟ آن حضرت فرمود: زیرا هر گاه فاطمه در محراب عبادت می‌ایستاد و به عبات مشغول می‌شد، نور او بر اهل آسمان می‌درخشید، همان طور که ستارگان بر اهل زمین درخشیدند.

هدیه الهی:

از میان القاب بانوی دو سرا، کوثر لقبی است که از سوی خداوند به او و پدرش داده شد و به معنای فراوانی و زیادی هر چیزی است. شیخ طبرسی در تفسیر خود می‌نویسد: گفته‌اند مراد از کوثر، نسل و ذریه حضرت رسول (ص) است که از فاطمه زهرا (س) دختر آن حضرت به وجود آمده و تا روز قیامت تعدادشان بیرون از شمار است. خداوند این لقب را در جواب مشرکانی که پیامبر را به واسطه نداشتن پسر، ابتر و بدون دودمان می‌نامیدند، به پیامبر خود عطا فرموده است.

سلام بر تو ...

سلام بر تو ای دختر بهترین مخلوقات، سلام بر تو ای بانوی زنان جهانیان از اولین و آخرین، سلام بر تو ای همسر ولی خدا، سلام بر تو ای خشنود از خدا و پسندیده او، سلام بر تو ای حوریه از جنس آدمی، سلام بر نوای فاصله پاکیزه، سلام بر توای پرهیزکار نیکو رفتار و سلام بر تو ای هم سخن فرشتگان و ای دانا.

اولین بهشتی:

منزل گاه صالحان و شایستگان بهشت جاویدان است؛ آنان که راه سعادت را شناختند و خود راه هدایتی برای سعادت دیگران شدند. اولیای الهی و خاندان عصمت و طهارت، از جمله اینانند و فاطمه فرزند محمد (ص)، اولین این بزرگواران است که وارد بهشت می‌شود. پدر بزرگوارش رسول خدا (ص) فرموده است: «اولین کسی که وارد بهشت می‌شود، فاطمه (س) است».

روح فداکاری:

ای سمبل ایثار و فداکاری، آن گاه که به محراب می‌ایستی و با معشوق خود خلوت کرده و راز و نیاز می‌نمایی و اشک سجاده‌ات را در بر می‌گیری و زانوانت از کثرت عبادت ورم کرده و قادر به ایستادن نیست، در پیشگاه یگانه‌ات دست بر دعا می‌گشایی و دیگران را دعا می‌کنی و حوایج آنان را از خداوند می‌طلبی و در جواب فرزند ارجمندت امام حسن مجتبی (ع) که می‌پرسد: مادر چرا ابتدا همسایگان را دعا می‌کنی؟ می‌فرمایی:

«یا بنی الجار ثم الدار» پسر من! اول همسایگان و سپس خودمان».

بهترین همسر:

حضرت زهرا (س)، نه تنها دختری مهربان و غم‌خوار پدر، که همسری شایسته و بهترین شریک زندگی برای علی (ع) نیز بود و از هیچ مهر و محبت و ایثاری در مورد همسر خود دریغ نمی‌ورزید. هرگز از او تقاضا و درخواستی نمی‌کرد و آن گاه که شویش به او می‌فرمود: فاطمه جان! چرا از من چیزی نمی‌خواهی تا برایت مهیا سازم،

در جوابش می‌فرمود: «علی جان! من از پروردگار خود حیا می‌کنم که چیزی را که تو بر فراهم آوردن آن توان نداری، از تو در خواست کنم.»

ازدواج آسمانی:

جگر گوشه رسول خدا، همانند نهالی نو رسته در حال رشد و نمو، و در آستانه ازدواج بود. او هم چون پدر و مادر بزرگوارش، به ارزش‌های انسانی و سجایای اخلاقی آراسته بود. بسیاری از مهاجر و انصار خواهان او بودند و آرزوی خویشاوندی با رسول خدا را داشتند، ولی پیامبر به همه آنان جواب منفی می‌داد و می‌فرمود: «کار ازدواج فاطمه با پروردگارش است، نه پدرش. من در این مورد در انتظار فرمان خدا هستم.» بعدها پیامبر درباره ازدواج فاطمه فرمود: «فرشته ای از بارگاه خدا بر من فرود آمد که: هان ای محمد! خدای فرزانه بر تو درود می‌فرستد و می‌گوید: من در آسمان‌ها دختر ارجمند فاطمه را به همسری امیرمومنان علی(ع) در آوردم. تو نیز در زمین او را به ازدواج علی در آور.»

بهترین مادر:

سرور بانوان جهان، حضرت فاطمه زهرا (س) که آراسته به امتیازات معنوی و سجایای اخلاقی است، دختری غم خوار برای پدر، همسری وفادار و فداکار برای شوهر، و مادری نمونه و موفق برای فرزندانش بود. او که خود در دامان وحی تربیت شده و مربی‌ای چون رسول خدا داشت، به همان شیوه و روش فرزندان‌ش را تربیت کرد و از نسل او، یازده ستاره تابناک در آسمان عصمت و طهارت درخشیدند که هر کدام از آنان، پرچمدار اسلام و قرآن بودند و نیکوست آن حضرت را ام‌الانمه یعنی مادر پیشوایان بخوانند.

احیاگر شخصیت:

اسوه زنان عالم در زمانی پا به عرصه گیتی نهاد که مردم حجاز، هیچ گونه ارزش و شخصیتی برای زن قائل نبودند. او خورشیدی بود که در شب یلدای ظلمت و بی عدالتی، روح حیات را در کالبد زنان زمان خود دمید. او انسانیت، شرافت و عزت را برای مردمان به ارمغان آورد. در آن هنگام که داشتن دختر مایه ننگ و خفت و خواری بود، پدر بر دستان او بوسه می‌زد و از داشتن چنین دختری، بر خود می‌بالید.

عشق پدری:

فاطمه (ع) میوه باغ رسالت، نور چشم پیامبر و عزیزترین و محبوب‌ترین فرد نزد پدر بود. فاطمه، میوه دل و روح و روان مصطفی بود و بارها نبی اسلام فرمود: «هر که فاطمه را دوست بدارد، مرا دوست داشته است. محبت به او، محبت به من و خشم او، خشم من است. هر کس او را بیازارد، مرا آزرده است.» آخرین کسی که پدر با او خداحافظی می‌کرد و اولین کسی که در هنگام بازگشت از سفر به سراغ او می‌رفت، فاطمه بود. پدر به او افتخار و مباحثات می‌کرد و بارها بر دستان او بوسه می‌زد و در حق او می‌فرمود: «سراسر وجود فاطمه، ایمان و قلب او، سرشار از یقین است.»

آینه تمام نمای پدر :

عایشه، یکی از همسران رسول گرامی(ص) می‌گوید: «هیچ کس را ندیدم که در کلام و راه و روش، شبیه تر از فاطمه به رسول خدا باشد.» بوی بهشت: عشق و علاقه پدر به فرزند خود به حدی بود که هرگاه او را می‌دید، می‌فرمود: «من بوی بهشت را از وجود فاطمه استشمام می‌کنم.»

مادر در نگاه فرزند:

امام مهدی (عج) در نامه‌ای به یکی از یارانشان نوشته‌اند: «دختر پیامبر خدا، فاطمه زهرا (س) برای من سرمشق و الگوی نیکویی است.» او که خود از خاندان وحی و یادگار آخرین پیامبر است، مادرش زهرا (س) را الگوی خویش قرار می‌دهد. چه نیکوست ما نیز به پیروی از این مهمان دل‌های منتظر، مقتدا و سرمشق خود را فاطمه (س) قرار دهیم که نیکوترین پیشوا است.

ساده زیستی و قناعت:

ساده زیستی، زهد و قناعت از ویژگی‌های اصلی زندگانی حضرت زهرا (س) بود. او هم در خانه پدر و هم در خانه همسر، این روش را دنبال می‌کرد و آن را پیشه خود قرار داده بود. روح لطیف و بی‌آلایش او، از دل‌بستگی به دنیا و تجملات آن دو روش می‌ساخت. فاطمه (س) در تمام عمر، زندگی ساده، با صفا و پر از معنویت را بر گزید.

معلم نمونه:

حضرت فاطمه زهرا (س) بانوی دو سرا را «عالمه» می‌نامند؛ چرا که او شاگردانی را تربیت کرده که الگوی دین اسلام و خاندان اهل بیت بوده‌اند. از جمله این افراد می‌توان از «فضه» خادم حضرت (ع) نام برد. او که درس آموخته سرای فاطمه (س) بود. فراوان از مکتب او آموخت. فضه، این شاگرد نمونه، حدود بیست سال جز با کلام خدا (قرآن) سخن نگفت.

شخصیت حضرت زهرا (س) در کلام رهبر معظم:

مقام معظم رهبری در شأن والای حضرت زهرا (ع) فرموده‌اند: «شخصیت زهرای اطهر (س) در ابعاد سیاسی، اجتماعی و جهادی، شخصیت ممتاز و برجسته‌ای است، به طوری که همه زنان مبارز و انقلابی و برجسته سیاسی عالم، می‌توانند از زندگی کوتاه و پر مغز او درس بگیرند.»

فدک، میراث نبوی:

یکی از ویژگی‌های حضرت زهرا (س)، علم بی‌کران و فصاحت و بلاغت در سخنوری است. ایشان در خطبه زیبایی که از آن به «خطبه فدکیه» یاد می‌کنند، دریای بی‌کرانی از نکات سودمند اخلاقی و معارف بلند اسلامی را مطرح می‌سازند. فاطمه (س) در بخشی از این خطبه چنین می‌فرماید: «خدای تعالی، ایمان را وسیله تطهیر شما از شرک، نماز را برای جلوگیری از تکبر، روزه را برای به ثبوت رساندن مراتب اخلاص و حج را وسیله ای برای استوار ساختن بنیان دین، عدالت را سببی برای نزدیکی دل‌ها، جهاد را برای عزت و سر بلندی اسلام، صبر و بردباری را مایه استحقاق پاداش، امر به معروف را برای مصلحت حال عموم، نیکی به پدر و مادر را مسیری برای جلوگیری از خشم الهی و صلح رحم را وسیله تأخیر افتادن مرگ و طول عمر قرار داد.»

پای درس فاطمه (س):

«من دنیای دنیا پرستان را دوست ندارم.»

«از دنیای شما سه چیز محبوب من است: تلاوت قرآن، نگاه به چهره رسول خدا و انفاق در راه خدا.»

«بهترین شما کسی است که در برخورد با مردم نرم خو و مهربان تر باشد و ارزشمندترین مردم کسانی هستند که با همسرانشان مهربان و بخشنده‌اند.»

«لذتی که از خدمت حضرت حق می‌برم، مرا از هر درخواستی باز داشته است. حاجتی جز این ندارم که پیوسته ناظر جمال زیبا و والای خداوند باشم.»

«جهاد در راه خدا، مایه عزت و جاودانگی اسلام است.»

«در خدمت مادر باش، زیرا بهشت زیر پای مادران است.»

